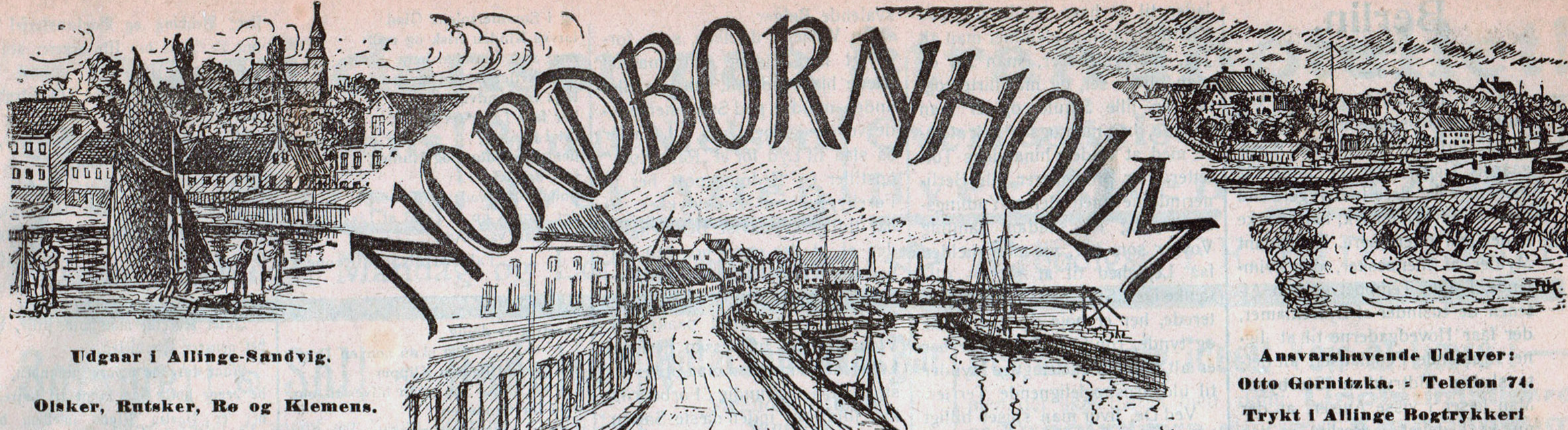

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. : Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 335

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Fredag den 20. Juli

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Styrmanden tager Kommandoen.

Af Chr. H. Damm.

—o—

Jørn Knudsen, Førstestyrmand paa „Ohio“, paa Rejse til London med Hvede, stirrede paa de hushøje Søer og derfra op paa den graa Himmel, som kun til Luvart viste en lille Lysning.

Han følte en mærkelig Uro i sig hver Gang Rejsen gik til Europa, og han tænkte paa det lille Hus ved den sønderjyske Fjord, hvor hans gamle Mor boede, som han ikke havde set i en halv Snes Aar. Han vilde gerne en Tur hjem, men han vidste, at det var umuligt at faa Arbejde igen, hvis han afmønstrede; derfor blev han ombord paa den amerikanske Damp, som han nu havde sejlet med i tre Aar. I seks, syv Aar havde han arbejdet i samme Rederi, og hvis han blev der, havde han Chancer for at blive Kaptajn i Løbet af et Par Aar. Det var hans Maal. Han var af gammel Sømandsslægt, som havde fostret en Række djærve Kaptainer.

— Kom, sagde han til Andenstyrmanden, idet han ligesom for at blive Tankerne kvit strøg sig over Panden. Vi maa se at faa en Forandring paa dette.

De fulgtes begge med mørke Miner ned paa underste Kommandobro, hvor de bankede haardt, men der blev alligevel ikke lukket op, Jørn Knudsen hentede et Brækjern og aabnede Døren med Magt.

Kaptajn Langdon laa saa lang han var paa sin Køje, med ugegammle Skægstubbe og røde rindende Øjne.

Ved Siden af ham stod en tørt Whiskyflaske og paa Gulvet laa tre, fire ligeledes tømte Flasker.

Jørn Knudsen tog haardt paa Kaptajnen og stablede ham op paa en Stol.

— Tag Dem nu sammen, kommanderede han. Nu har De ikke gjort andet i fjorten Dage Stormen løjer af, og vi maa gaa ind til Azorerne for at bunkre. Vi klarer os ikke igennem med den Slat Kul, vi har til Rest. Stormen har taget for haardt.

Kaptajn Langdon saa paa Førstestyrmand saa godt som det nu lod sig gøre.

— Vi kan ikke gaa ind til Azorerne, sagde han. Jeg har lovet Rederen en hurtig Rejse, vi maa fortsætte Kursen.

— Hvad Pokker nytter det at fortsætte, naar vi ikke har Kul nok.

— Vi maa da have Kul nok, svarede Kaptajnen. Jeg saa selv, at vi fik mere ind, end vi havde Brug for til Rejsen.

— Ja, men husk, vi har haft Storme i 14 Dage og i hele fem Dage ligget underdrejet her, hvor vi nu er.

— Underdrejet?
— Ja, underdrejet, svarede Førstestyrmand.

— Det forstaar jeg ikke, sagde Kaptajnen. Det har jeg ikke givet Ordre til.

— Nej, det ved jeg, bed Jørn Knudsen ham af. Naar De ... han saa paa Kaptajnen, bed Tænderne sammen og tav.

— Vi fortsætter altsaa Rejsen. Jeg har lovet Rederen ...

— Til Helvede med Rederen, eksploderede Førstestyrmanden. Nu gaar vi ind til Azorerne, enten De saa vil eller ej.

— Det kan De ikke. Kaptajnen næsten tryglede. Det maa De ikke.

Styrmændene var imidlertid gaaet op paa Broen igen. Kursen blev lagt om, og „Ohio“ huggede sig gennem de svære Søer.

— Det er den samme Komedie paa hver eneste Rejse, sagde Andenstyrmand indædt. — Saa snart

med ham.

— Nej, det nytter ikke. Kaptajnen Ord staar altid tiltroende. Men der kommer maaske en Lejlighed til at gøre Gengæld.

— — —

„Ohio“ fik Ordre til at gaa ballastet til Norfolk for der at indtage en Kulladning.

Omtrent tre Hundrede Sømil fra den amerikanske Kyst kom Trediestyrmand, der samtidig gjorde Tjeneste som Radiotelegrafist, hen til Jørn Knudsen med et Telegram.

... Har faaet Læk — Vandet trænger ind i Maskinrummet. Ni Hundrede Passagerer om Bord. Kom straks.

„Pisa“.

Saa fulgte en Positionsmeddelelse.

„Pisa“ var en italiensk Passagerbaad, som var paa Rejse til New York og som knap tre Hundrede Sømil fra den amerikanske Kyst

rakte ham S.O.S.-Telegrammerne. Det var en Opgave, han aldrig havde drømt om og som langt oversteg hans Kræfter.

— Du Almægtige, sagde han. Og De siger, at vi kun er tyve Sømil fra „Pisa“.

— Ja, svarede Førstestyrmand, og vi er den eneste Damp, som er saa nær. Den tyske „Albert Ballin“ er halvandet Hundrede Sømil borte, saa den kan ikke komme tidlig nok.

— Men det andet Telegram. Har De læst det, Mand, raabte Kaptajnen. De har Kolerapatienter ombord. Og vi har hverken Læge, Medicin eller speciel Sygestue. Det er jo haabløst. Han satte sig ned og tørrede Sveddraaberne af Panden.

— Saa ændrer jeg Kursen, sagde Førstestyrmand og traadte hen til Døren og satte fuld Kraft paa. — Er De gal, fo'r Kaptajnen op

— „Pisa“ har jo Læger ombord, og Patienterne kan vi jo afsondre fra de øvrige.

Førstestyrmanden gik ud og knaldede Døren i efter sig.

Roret blev lagt om og Maskinmesteren fik Meddelelse om, hvad det gjaldt, saa kort efter gik „Ohio“ for fuld Kraft ned imod den synkende „Pisa“.

Trediestyrmand fik Ordre til at afsende Svar:

— Kun tyve Sømil fra Dem. Er undervejs. „Ohio“.

Kaptajnen kom ravende op paa Broen.

— Har De alligevel gjort det, fremstammede han.

— Ja, selvfølgelig, svarede Jørn Knudsen.

— Ved De, at det er Mytteri, at jeg kan sætte Dem fast.

— Jeg er ligeglad, svarede Førstestyrmand. Gør hvad De vil. Jeg ved, at Officererne staar paa min Side, og det gør Mandskabet nok ogsaa. Gaa De ned og drik videre. For dette herskal jeg nok overtage Ansvaret.

Kaptajnen vaklede brummende nedenunder.

— Hvordan skal vi faa dem ombord i den korte Tid, sagde Jørn Knudsen til Andenstyrmand.

— Vore fire Baade kan jo ikke tage mere end en Snes Mand, og saa er der vist kun een af dem, der er tæt.

Jørn Knudsen skrev hurtigt et Par Ord, som han ønskede Svar paa:

— Meddel Vind og Vejr. Har De Slagside og til hvilken Side. Hvor mange Baade har De.

Trediestyrmand kom et Øjeblik efter med Svaret:

— Roligt. Kun lidt Dønning. Endnu ingen Slagside, men synker hurtigt. Mistet Baade i Storm andre ødelagt nu. Kun en halv Snes brugelige.

Jørn Knudsen saa længe paa Telegrammet, saa rakte han det til Andenstyrmand.

— Der er kun een Ting at gøre, sagde han. Vi maa løbe langs Siden af „Pisa“. Det er farligt, men det er udført een Gang før.

Han gik ned til Kaptajnen, som atter havde lagt sig i Køjen og aabnet en ny Flaske, og forklarede ham Sagen.

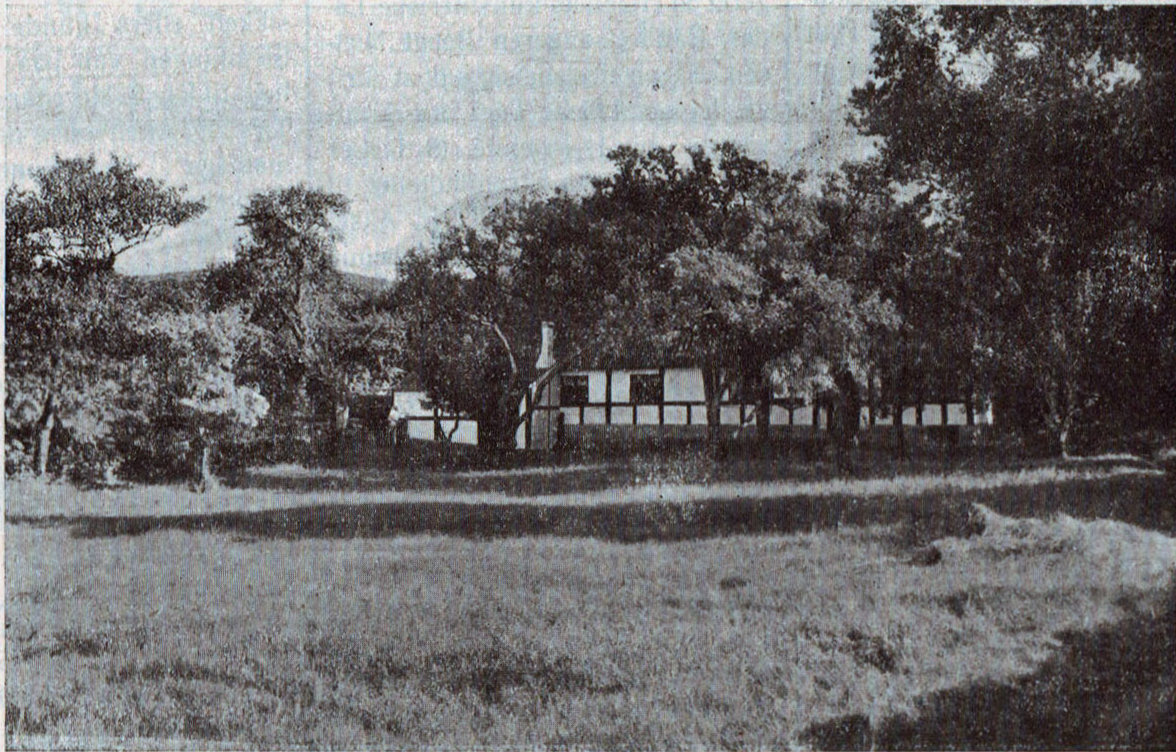
— De er en forbandet Idiot, raabte Kaptajnen. Og jeg skal nok sørge for, at De bliver afskediget for Mytteri, og saa er De færdig som Styrmand. De kan sejle Livet igennem som Matros.

Jørn Knudsen trak paa Skulderen og gik op paa Broen igen og skrev et Par Ord:

— Har for faa Baade. Vil forsøge at løbe langs Siden til Luvart. Gør alt klar. Sørg for at det det gaar hurtigt.

Der er ikke andet at gøre, tænkte han og saa ud over Havet. Der var næsten ingen Vind og Dønning.

Fortsættes Side 4.

Feriestedet „Jorddalen“, Sandvig.

der er Udsigt til Storm eller andre Vanskeligheder, laaser han sig inde og tyller Whisky i sig.

— Han er et Svin, svarede Førstestyrmand. Var det ikke for de vanskelige Tiders Skyld, var jeg afmønstret for længe siden.

— Det er en Gaade for mig, hvorledes han er blevet Skipper og kan holde Stillingen.

— Han blev det under Krigen, da der ikke var andre Folk. Siden har han været saa heldig at faa mere end loyale Styrmænd, som klarer Vanskelighederne for ham, og naar han er paa Landjorden, ved De nok, at han har en vis Evne til at dække sig selv.

Med omtrent fjorten Dages Forsinkelse gik „Ohio“ ind til London, Kaptajn Langdon skrev et langt Brev til Rederen, hvori han forklarede alt: Stormen, Maskinskade, Vrøvl med Mandskabet osv. Saa varberede han sig, tog sin nye Uniform paa og gik i Land.

— Man skulde gaa til Rederen, sagde Andenstyrmand og bandede, saa kunde det være, man slap af

havde faaet Brud paa Skrueakslen, som var gaaet igennem Skroget og havde ødelagt det. I Løbet af nogle Timer var den i Færd med at synke, og hele Verden fulgte med Bekymring S. O. S.-Meldingerne.

Jørn Knudsen viste Andenstyrmand Telegrammet.

— Og han er fuld som sædvanlig, sagde Andenstyrmand og pegede nedefter. Mærkeligt nok forresten, i de sidste to Dage har Vejret da været fint.

— Her er et Telegram til, sagde Trediestyrmand og gav Jørn Knudsen Papiret.

— Vi synker hurtigt. Kan højst flyde i tre Timer. Gør opmærksom paa, at vi har nogle Kolerapatienter ombord.

„Pisa“.

— Vi er godt tyve Sømil fra „Pisa“, forklarede Førstestyrmand da han rejste sig efter at have udregnet „Ohio“s Position. Saa vi skulde kunne naa det.

Kaptajn Langdon var ikke langt fra at besvime, da Førstestyrmand

og greb fat i Styrmanden. Jeg siger jo, at vi ingen Læger har, og der er Kolerapatienter ombord i „Pisa“. Vi meddeler bare, at vi er selv i en vanskelig Situation. Maskinskade osv. De ved Besked.

Jørn Knudsen rankede sig og stirrede paa Kaptajnen.

— Er det Deres Alvor, at De vil foreslaa, at vi skal ignorere S.O.S.-Signalet? De maa jo være fra Forstanden.

— Nej, jeg er ikke fra Forstanden, men jeg kender Kolerapatienter. I Løbet af et Par Timer kan man være færdig. Og Tusind Mennesker her ombord, hvor vi hverken har det ene eller det andet. Nej, vi kan ikke. Lad „Albert Ballin“ komme til Den naar det nok.

Jørn Knudsen tog i Døren og sagde haardt:

— Saa De, at der stod, at „Pisa“ kun kunde holde sig højst tre Timer, og at Vandet trængte ind i Maskinrummet. Den eneste Baad, som kan naa derhen, er „Ohio“.

— Ja, men Kolerapatienterne, raabte Kaptajnen næsten bedende.

Berlin.

Af et Rejsebrev.

—0—

Berlin har altid gjort et vist Indtryk paa os danske; en By, der er saa stor, at den har 286 Bane-gaarde, Gader, der er indtil 32 km lange og flere Indbyggere end hele det lille Danmark, kan jo ikke andet end interessere. Et saadant Mylder af Mennesker, den svimlende Trafik, Tempoet og om Aftenen de tusinder af Lysreklamer, der faar Hovedgaderne til at ligne straalende Fépaladser, alt dette skaber Indtrykket: Storbyen! Man læser i visse Aviser, at der nu er kedeligt i Berlin, at den ikke mere er de glade Smils By og at der er mennesketomt paa alle Restauranter! Intet kan være mere fejlagtigt. Berlin er stadig en af de muntreste Byer i Europa!

Selv nu i Sommeren, hvor Tusinder og atter Tusinder af Berlinerere er søgt ud af Byen til Ferien ved Skov og Strand, udfolder der sig et muntert Liv i Preestaden.

Tager man f. Eks. en Lørdag Eftermiddag en Køre tur gennem Byen, kan man ikke andet end faa det rent ydre Indtryk af, at Berlin i hvert Fald ikke trykkes af Tiderne. Og man griber sig selv i at tænke, at alt hvad der hedder Krise maa være forbi. Alle Restauranter og Caféer, fremfor alle Fortovscaféerne, bugner af Mennesker. Berlin er for Øjeblikket Fortovscaféernes By og har i Antallet af disse sikkert for længst overfløjet Paris.

Og hvor er Folk velklædte! Aldrig har Berlinerinden været elegantere og mere chic end nu i Sommer. Hitler har sagt: Køb og brug! Hold Hjulene i Gang! Og dette har bevirket, at Tyskerne ikke mere sparer saa meget, men køber og bruger mere, end de maaske normalt vilde gøre.

Der er i Berlin i de sidste 6 Maaneder indregistreret ca. 18,000 nye Personvogne, noget, der jo ikke særlig tyder paa daarlige Tider; og kører man en Lørdag Eftermiddag ud ad Landevejen til Postdam, inponeres man af en uendelig Række af Biler. Tyskerne maa have mere Sans for den sportslige Nydelse ved Automobilkørsel, for man ser her langt flere aabne Vogne end i Danmark.

Berlin har 114 Søer, men intet Sted udfolder der sig et saadant Liv som paa „Wannsee“. Hundreder og atter Hundreder af Ro-, Motor- og Sejlbaade skaber tilsammen med Strandbreddens Tusinder af Badene stadig Afveksling i det interessante Billede. Her bader paa Søndage indtil 100,000 Mennesker, men saa minder det ogsaa mest om en Myretue.

Hvis man med „Elite Rundfahrt“ tager Turen fra Berlin til Postdam, faar man hele den pragtfulde Sejlads over Wannsee og gennem „Kaiser Leopold Kanal“ til Postdam, en uforglemmelig Oplevelse. Især Turen gennem Kanalen er skøn. Her ligger alle Rigmandsvillaer med pragtfulde Haver, der skraaner ned til Kanalen, og store, skyggefulde Træer i alle Haverne skaber næsten Illusionen af, at man sejler gennem en Allé, en Allé, som i mange Retninger har stor Lighed med vor egen Strandvej.

Ved Berlinerbesøget maa man ikke forsømme Byens interessanteste Promenade, Kurfürstendamm. Paa en Fortovscafé bestiller man sig en Kop Kaffe, tænder en Cigaret, og til Orkestrets dæmpende Toner studerer man det bølgende Liv paa Gaden. Her passerer hele Berlin Revy for Ens Øjne, ingen

lader til at have travlt, for paa Kurfürstendamm glemmer man alt Jag, man slendrer, man ser og man bliver set, og man flirter ogsaa en lille Smule, og er man Kvinde, har man ogsaa nok at gøre med at studere hinandens Toiletter. Her promenerer alle Berlinerinderne med deres Yndlingshunde, og en saadan Samling Vovser som her, vil man sjælden faa Lejlighed til at se. — Alle tænkelige „Stilarter“ er repræsenterede, her er høje og lave, tykke og tynde, runde og firkantede, her er alt, lige fra skeletagtige Mynder til uldgarnsnøglelignende Terrier.

Ved De, hvor man spiser billigt i Berlin? I Kæmpehotellet „Exelsior“'s Kælder. Her var tidligere en stor Svømmehal for Hotellets Gæster, men den er nu sløjet til Fordel for en vældig Restaurant med Plads til 3500 Mennesker.

Hvis De vil ud at more Dem en Aften paa et pænt Sted og til en meget rimelig Pris, saa aflæg et Besøg paa den nye Variete og Danse-Restaurant „Europa Tanz-Palast“ i Stresemannstrasse. Det fortryder man ikke, I det hele taget er Berlin for Øjeblikket ikke nogen dyr By for Rejsende med Turistmark, og Rejsen fra Sassnitz til Berlin koster jo efter 10. Juli kun 8 Mark frem og tilbage. Frede Matthiesen.

En Rævehistorie fra Horsens.

„Mikkel“ snød baade Manden, Konen, Sønnen og Hunden.

—0—

Forleden Morgen kort før Dag gry blev, berettes der til Horsens Folkeblad, en Mand paa Klovborg Mark vækket af sin søde Søvn ved ejndommelig Puslen og Spektakel ude i Hønsesgaarden. Han sprang ud af Fjerene og saa en Ræv, der var kommet indenfor Hønsesvævet og havde bidt Halsen over paa et Par fede Høns, men nu gjorde sig ivrige Bestræbelser for at komme bort med sit Rov.

Med en Stemme, der kunde trænge milevidt ud, raabte Manden om Hjælp, og snart mødte hans Hustru og Søn, begge i dybeste Negligé, men begge bevæbnet med en Greb og et Slagvøl af en Plejl.

„Træf“, der ogsaa var med, var ikke særlig glad ved Situationen, men forsøgte et Par Gange at liste bort fra Skuepladsen.

Heller ikke Ræven syntes glad. Den snørrede og bed om sig til alle Sider, løb mod Hønsesvævet og gjorde sig i det hele taget velmente Forsøg paa at komme bort.

Et velrettet Slag af Slagvøl'en strakte den dog til Jorden.

— Se, saa, sagde Manden, nu holder Du Dig nok fra Hønsene for Eftertiden.

Han skulde have sagt foreløbig. I den Tro, at Mikkel var død, tog man ham nemlig i Halen og slæbte ham uden for Hønsesgaarden, og nu turde „Træf“ da snuse til den „døde“ Ræv.

Mikkel var dog ikke saa død endda. Allerbedst som man stod og diskuterede det passerende, rejste Mikkel sig og forsvandt meget hurtigt ind i en Rugmark.

Fra Uge til Uge.

—0—

Badestranden ved Næs

kan i denne Tid nærmest sammenlignes med det berømte „Fluepapir“ ved Charlottenlund, og Byens Ungdom og Badegæster boltrer sig hele Dagen langs Sandstranden, sopper eller tager sig en længere Svømmetur ud i de

svalende Bølger.

En Villaejer dernede, som forøvrigt flere Gange har maattet træde hjælpende til, naar en eller anden mindre god Svømmer havde vovet sig for langt ud, beder os slaa til Lyd for at „Røde Kors“ opstiller en Redningspost her til Forebyggelse af Badeulykker. Vi har tidligere paavist Betimeligheden af, at der gøres noget til Forbedring af Badeforholdene ved Næs ligesom Opførelsen af et offentligt W C er i høj Grad paakrævet. Vi haaber at Interessen herfor i Løbet af Sommeren maa blive saa stor, at en grundig Forbedring kan fuldføres inden næste Sæson.

Badegæster ved Sandkaas

beder os paatale, at der stadig bortkøres Læssevis af Sand fra Badestranden, og at Hestene i Stedet for lægger deres Visitkort, saa de badende, der tager Solbad, for sent opdager, at der under det fristende Sand gemmer sig mere eller mindre frisklagte Hestepærer.

Endvidere henstilles til Bilejere paa Strækningen Allinge-Tejn at køre mere hensynsfuldt, saa lignende Uheld som det forleden kan undgaas.

Samtidig gøres opmærksom paa, at der i høj Grad mangler Bænke her i Kommunen, særlig paa de Steder, hvor Rutebilerne har Holdeplads: paa Kirkepladsen, ved Posthuset og ved Havnen. Ogsaa paa Sandvig Torv burde opsættes et Par Bænke til det ventende og oftest trætte Publikum, som venter paa Befordring.

Strandhotellet

havde i Aftes overfyldt Hus og glimrende Stemning til sin første Sommerkonkurrencefest — arrangeret af Hotellets kunstneriske Leder, Cabaretsangeren Bengt Nielsen. Sagen drejede sig om at skrive det smukkeste Digt om Sandvig — og 1. Præmie (8 Dages gratis Ferie paa Strandhotellet til næste Sommer) gik til Hr. Aksel Stangerup, København, 2. Præmie (Aftenens Fortæring) til Hr. Faktor Hansen, Rønne — og 3. Præmie (1 Flaske Champagne) til Hr. Apoteker Spange, København.

Endvidere uddeltes 2 Trøstpræmier, den ene til Frk. Margarethe Malm, den anden til Politibetjent L. P. Mauritzen.

Iøvrigt var der Champagnedans, Viseafdeling af Hr. Bengt Nielsen, hvis „lille, pjukkede Mand“ navnlig morer Publikum, og høj Stemning lige til Kl. 2. — Festaftenerne fortsættes i Sommerens Løb.

Vi aftrykker de præmierede Digte:

Østersøens Perle —
Bornholm er dit Navn,
saa daarende skøn
i den blaanende Favn.
Sandvig er Kronen
paa Dronningens Haar,
det straalende Baand
om Hoved hun slaar.

Dejlig er Du, naar Sommerens Vind
vugger mod Kysten Bølgerne ind. —
Pragtfuld naar Stormen i vildeste Lyst
kaster sig ind mod den ventende Kyst.

Straalende skøn, naar i glitrende Dans
Bølgen sig vugger i Solguldets Glans,
Lun og mild er den sandede Bugt,
Mægtig og stolt er Klippernes Slugt.

Dejlige Ø i det vuggende Hav,
tusinde Smykker Naturen dig gav.
Blandt straalende Smykker
i Dronningens Skrin
Sandvig, Sandvig, Prisen blev din.
AXEL STANGERUP.

Bag den lyngbeklædte Brink —
lysende i Solens Blink
ligger smukt og blint den kønne lille By,
ved dens rene, hvide Strand,
længst mod Øst i Danmarks Land,
har saa mange Sommergæster fundet Ly.
Her er Fjæld og her er Sal,
hvor i Krat om Aftenen sval
høres Nattergalens klokkerene Sang,

og i Sommersolens Glød
farves Kinden frisk og rød,
naar ved Stranden her,
man hviler Dagen lang.
Rejs til Sandvig
her faar Livet ret Kulor,
thi i Sandvig
hentes Sundhed og Humør,
ja i Sandvig
findes alt, hvad vi attraaer,
der samles op et Fond af Livslyst,
som kan vare Aar.

Faktor HANSEN, Rønne.

Sandvig er dejlig
og skøn som en Drøm
ved Strand og paa Klipper
man bliver tit om,
men for Omheden
gives en glimrende Kur,
I gaar blot om Aftenen
en Fyrbakketur,
og bli'r Du ej fyret —
saa tak Du den Ø,
der for Ferien Dig skænket
Din udkaarne Mø;
slut Turen med Kys
og tag Pigen om Livet,
at hos Bidstrup I ender
er naturligvis givet.

Ta'r til Naade, min Ode,
de ærede Dom're
er Skylden ej min,
men skyldes 12 Som're,
jeg har tilbragt paa vor poesifyldte Ø,
her jeg vender tilbage
indtil jeg skal do.
VALENTIN SPRANGE.

Palmehavens

„Old style danse“ Aften i Tirsdags blev en stor Succes. Det viste sig, at der trods Quickstep og Tango endnu er en Mængde, der holder af at danse „gammeldags“. Programmet var lagt som en rigtig bornholmsk Balaften paa Landet, og der blev afvekslende danset Masurka, Reinländer, Skomagerdans og hurtig Vals, blandet med et Par Foxtrot og hvad Musikken ellers kunde finde paa. Stemningen var paa Toppunktet helt til Kl. 2. Herefter vil der hver Tirsdag Aften blive danset „gammeldags“. Paa Søndag lægger Palmehaven ud med nyt Program denegaag de berømte Kunstcycler Brunn Darrington og Pauly samt de ungarnske Akrobater 2 Puposys; fine Kræfter helt igennem. Se Annoncen.

Dans ombord.

Den store polske Dampers „Gdynia“ ankrede i Onsdags op i Sandvig Bugten og landsatte sine 70 polske Turister, der i Biler blev kørt rundt paa Øen. Kl. 2 gik Trommen i Sandvig, at der var Dans ombord til Kl. 6 og en Mængde Turister, der ikke kunde modstaa dette lokkende Tilbud, sejlede derud. Her var herligt svalt i Forhold til den brændende Strand og man dansede lystigt til Kl. 6. Kl. 23 sejlede „Gdynia“ tilbage til Polen.

Paa Onsdag kommer den igen, og der vil igen blive Lejlighed til en Svingom ombord.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—0—

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Rørebane.

Godbængere maa ikke færdes langs ad Rørebanen, naar der findes brugeligt Fortøjning, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Rørebanen, men skal være agtpagende overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal undvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standning eller Forandring af Færdselsretning ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejtrøds og Godgængerskelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til ven-

stre; Vending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadestryd er forbudt.

Til højre svinges i fort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Bisten er ikke nok.

Intet Røretøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbitorjøl bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Veibanen er fri. Den, der fører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbitorjelen, naar han varstøes derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes faaledes, at deres Veje skæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der fører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Røretøj foretager Udsving ved Igangsætning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning. Kør ikke ind i et Lygtog, Troppeafdelinger eller Processioner.

Lygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Fæstetøretøjer være forsynet med en klart lygende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser faadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Vakter paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, ligger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklisten skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortøjning eller ud af Porte etc. Cyklisten maa ikke hage sig bag andre Røretøjer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Rættøje og i Lygtetændingstiden med klart lygende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklisten skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Folge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Veibanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetinget derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassevilkaar 3 — Boxer udlejes.

Avertér i NORDBORNHOLM

- og vi danser paa Strandhotellet!

Champagnedans | Bengt Nielsen | Overraskelser | Stemning |
Hver Aften | Hver Aften | Hver Aften | Hver Aften |

Aabent til Kl. 1, Mandag og Lørdag undtagen. Ærbødigt FR. BIDSTRUP.

Sommer! ☉ Sol! ☉ Badeliv!

Nu, hvor Vandet er varmt og Solen brænder, er det Tid at forny Badetøjet — og det gøres bedst hos os.

Bemærk Priserne!

Badehaandklæder 0,50 - 0,75 - 1,15 1,50 - 1,75 - 2,25.
Badehætter fra 40 Øre. Badesko fra 50 Øre.
Uldne Badebenklæder 4,50. Bomulds- do. fra 75 Øre.
Ankelsokker, hvide og kulørte fra 85 Øre.
Moderne Netsokker i mange Farver.
Kulørte Strandhuer og hvide Lærredshatte fra 95 Øre.
Badedragter i de sidste Faconer.
Badekaaber, Badeslag, Badebolde, Badebælter, Solbriller.
NB. Et Parti Bomuldsbadedragter sælges for 75 og 100 Øre.

Nordlandets Handelshus.

Jeg vil meget gerne købe Deres Æg!

Jeg betaler absolut bedste Pris og sælger gerne alle Varer til de rigtige Priser.

Tlf. 10. E. M. BECH.

Det er Tid at tjære.

Jeg har rigeligt Lager af alle Slags Tjære, **sort** Tagtjære, **rød** Tagtjære, **grøn** Tagtjære. Carbolineum, finsk Tjære og Black varnish.

Rigtige Varer! **Rigtige Priser!** E. M. BECH.

Husk at bestille Høstbindegarn

Jeg har det rigtige Garn til den rigtige Pris.

Tlf. 10. E. M. BECH.

Vi mødes i Palmehaven!

Hver Aften

1. Kl. Orkester og Artister

Koncert
Dansant
Artistoptræden

Fra den 22. til den 31. Juli — begge Dage inclusive

Bornholms ledende Program med

Kunst-Cyklisterne

BRUNO DERRINGTON & PAULY

De ungarske Akrobater

2 PUPOSYS.

6 JUMPING JACKS

samt PRÆMIEDANS hver Aften.

Hver Tirsdag er Palmehavens Variationsaften
Lov Dem ikke andre Steder hen — **Tirsdagene!**

Drik aldrig Vand, nyd hellere een
Cocktail, Sour og Fizz til hvert Ben.
Ej flere Sorger i Verden De har
efter Besøget i WONDER BAR!

Fuldendt Underholdning i et Ord
PALMEHAVEN

Ring Sandvig 13   Festlig! Folkelig! Fornøjelig!

og bestil Deres Bord i god Tid

✦ ✦ **TIRSDAG** og Søndag aaben til Kl. 2. ✦ ✦

Reserve dele til Deerings Høstmaskiner

af original amerikansk Materiale. Disse holder meget længere at slide paa — og sælges i

Nordlandets Handelshus.

Bedste dansk Fabrikat af

Standard Høst-Bindegarn

som løber 350 og 400 Meter pr. Kilo, sælges til en særdeles billig Pris pr. Kontant. — Køb af det gamle Lager i

Nordlandets Handelshus.

Hotel Sandkaas Bar

Strandpavillonen
Sandkaas

Øens smukkeste beliggende og
hyggeligste Restauration

Huset Nr. 19 L,

Nørregade, Allinge, er til Salg el.
Leje. Henvendelse til Malermester
Hansen, L. Madsegade 41, Rønne

En ung Pige

søges til Eftermiddagsplads.

Emilie Madsen,
Broderiforretningen, Allinge.

Olsker

Syforeningens Udsalg afholdes
i BETHEL Tirsdag den 24. Juli
Kl. 2 og 7,30. Alle velkomne.

En 4-Dørs Plymouth,

indregistreret til Skole- og Vogn-
mandskørsel. Forsikring betalt til
1. April, staar til Salg.
Tlf. Næst 184 y.
Træffes mellem 7—8 Aften.

Nyt Oplag er udkommen:
Fører over
Hammershus Ruiner.

Pris 50 Øre.

Faas i Boghandlen, ved Ruinen
samt gennem Forlaget.

Gornitzka, Allinge.

Skolekørsel.

Hurig og grundig Ud-
dannelse. Garanti for be-
staet Prove.

J. Arnoldus.
Tlf. Østerlars 66.

Den rigtige Sko

til den rigtige Pris

faas hos

C. Larsen, Vestergade, Allinge.

Rosenvask.

Sprøjtning af Roser mod Lus og
Meldug udføres.

Poul Jørgensen, Solbakken.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.**
i alle Størrelser samt **Hatte, Huer**
og **jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletøj, Bomuldstøj,**
Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer,
Tæpper, Trikotage og Garner.

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Vattæpper.

Nu er Tiden til at anskaffe
Dem en af vore kendte Kvali-
teter i Vattæpper, som vi
fører fra Kr. 8,75. Ekstra
store Størrelser fra 11,50.

Prima Tæpper betrukket
med lysægte Satin i flere
Farver.

Nordlandets Handelshus.

Det er rigtig ideelt Vejr at tjære i—

men der skal tjæres med rigtig **Linoleumstjære**
og **Tagpixtjære** eller engelsk **Karbolineum**
og ægte **finsk Træetjære.**

Kalk og Tjære bevarer Hus og Hjem, og saa pynter det
i Landskabet! Gør Indkøbet i

Nordlandets Handelshus.

Vil De bruge Kunstgødning

til **Vintersæden**, saa gør Bestilling snarest i

Nordlandets Handelshus.

Prima franske Høstleer, amk. Høtyve,

Lebomme og alle andre prima Redskaber, som er
meget stærke og lette at arbejde med, sælges billigt i

Nordlandets Handelshus.

Nedsatte Priser.

Nu sælges Restpartiet af

Dame-Sommerfrakker

til laveste Priser. — — En Del frasorterede

Uldmouselinskjoler

sælges til smaa Priser.

Magasin du Nords Uds.

ved Victor Planck, Allinge.

Stort Udvalg i
Fiske- og Grønt-
til billigst ePriser

Konserves

Axel Mogensen, Tejn.

Is- og Mælkeudsalget, Lindeplads

Brug mine 1. Kl. isafkølede Mejeriprodukter.
Ren tuberkulosefri **Mælk, Smør, Kaffe- og Piskefløde** samt alt
i **Spise-Is** og **Blok-Is**, smaa og store Portioner. — Bestillinger mod-
tages ved Vognen eller Telefon 62. — Varerne bringes omg. i Byen.
Ærbødigt **Charles Pedersen.**

Landsbyen

Hotel ALLINGE

✦ Dansant hver Aften

4 Mands Jazzband
THE BLUE BOYS

Bornholms Zoologiske Have!

ved **STAMMERHALDE** (kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)
Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.

Bjørne - Ulve - Ræve - Grævlinge - Aber - Hjorte m. m. Rov- og Hønsfugle
I den kunstige Sø findes: Svaner - Størke - Fiskehejrer og mange forsk. Ænder.

Nyt! Nyt! Den store Berberløve og den brune Landbjørn.

En ideel Søndagsudflugt! 1. Kl. Restauration - Madkurve kan medbringes

Musik hele Dagen fra moderne Højtaleranlæg
Entré: Voksne 50 Øre - Born 25 Øre. Partoufkort for 1/2 Aar 3 Kr. og 1.50 Kr.
Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

Telefon Allinge 121.

Direktionen.

Kofoed & Mortensens Byggeforretning

Ligkiste-Lager

Ligtøj og Ligsenge

Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

ningerne var lange, selv om de var lidt høje paa Grund af de foregaaende Dages Storm.

„Pisa“ sank langsomt. De vandtætte Skodder holdt endnu for Presset, men de kunde springe naarsomhelst. Passagererne var fuldstændig gaaet fra Sansen. De havde forsøgt at svinge nogle Baade ud, med det Resultat, at de var slaet i Stykker. De sloges om at komme i de sidste tre, fire Baade og kun Officerernes Revolvere holdt dem i Skak. Nogle Passagerer knælede ned paa Dækket og bad, andre sang Salmer, medens nogle var helt forstenede og mange var saa hyseiriske, at de hvert Øjeblik truede med at styrte i Havet.

Kaptajnen stod paa Broen og læste „Ohio“s sidste Telegram. — En modig Mand, den Kaptajn, sagde han til sine Officerer, som stod omkring. Men det er ogsaa den eneste Frelse. Lad os gøre alt klart. Vi tager de Syge først, saa Kvinder og Børn, derefter Resten af Passagererne. Mandskabet sidst.

— Javel, Kaptajn, sagde Førstestyrmanden, og de andre nikkede. — Faa saa meget Lys til Lu-vart som muligt, fortsatte Kaptajnen, det bliver nok halvmørkt, inden „Ohio“ naar ned. Alle Fendere langs Siden og alle Landgangene parat. Lystre Folk ikke, saa brug Revolverne — imod Mændene. Kvinderne kan De ordne med de bare Næver.

Han lo lidt, da Officererne gik for at efterkomme Ordren. Han var træt og troede ikke, at han vilde opleve næste Dag. For selv om „Ohio“ kom tidsnok, var det et Spørgsmaal, om den mere end vanskelige Manøvre lykkedes, og gjorde den det, var det atter et Spørgsmaal om alle kom fra Borden inden „Pisa“ sank. Og han var selv sidste Mand.

En bred, før Mand hvis Ansigt tydede paa, at han var vant til at udstede Ordre, trængte sig op paa Kommandobroen.

— Mit Navn er Warner, sagde han, Direktør for U. S. A.-Line. Jeg har lige hørt, at en af vore Baade kommer til Assistance.

— Ja, svarede Kaptajnen. Det er „Ohio“. Og den vil forsøge en af de vanskeligste Manøvre, der nogen Sinde er gjort.

Han forklarede Mr. Warner Sagen.

— Hm, sagde Direktøren og kradsede sig et Par Gange i Haaret. Det forstaar jeg ikke. Kaptajnen er haabløs, saa hvis han gennemfører det, oplever jeg mit Livs største Overraskelse.

Jørn Knudsen stod med Kikketten for Øjet.

— Der er „Pisa“, sagde han pludseligt. Hun svømmer endnu, Lad os faa alt i Orden, saa det kan gaa lidt hurtigt. Hold Fendere rede ved Siden. To Trosser for og agter. Og saa alle de Lejdere og Planker, vi har. Men husk, at alt skal gaa roligt. Find noget at slaa med, og hvis Passagererne forsøger at mase paa, alle paa en Gang, saa slaa dem ned. Ellers gaar Halvdelen i Søen. Og faa endelig saa meget Lys som muligt, for det bliver mørkt inden vi er færdige.

Anden- og Trediestyrmanden forsvandt for at give Mandskabet de nødvendige Ordre.

Jørn Knudsen saa paa „Pisa“, som „Ohio“ nærmede sig med stærk Part. Den laa dybt, men tilsyneladende havde den ikke Slagside. Han gav nogle Ordre til Ror-

gængeren, da Kaptajnen i det samme kom ravende op paa Broen igen.

— Jeg forbyder Dem disse Hundekunster, raabte han. Det er det rene Selvmord at løbe langs Siden. De bliver afskediget. Det har jeg sagt Dem.

— Kom med, sagde Jørn Knudsen haardt, og gik foran ind i Bestiklukafet.

Kaptajnen fulgte brummende efter.

— Hvad skal det betyde, spurgte han, da de kom derind.

— Det skal jeg sige Dem, svarede Jørn Knudsen og vendte sig imod Kaptajnen og tog ham med venstre Haand i Kraven. Dette —

Og i det samme plantede han sin knyttede højre Haand med et haardt Slag paa Kaptajnens Hage, saa han svajende faldt om og blev liggende som livløs.

I en Fart smed Jørn Knudsen sin Frakke og tog Kaptajnens med de fire Guldstriber paa Ærmerne paa. Han trak Kasketten dybt ned i Panden og gik saa ud paa Broen igen efter forsigtigt at have laaset Døren. Uniformen var for vid og for kort, men det var begyndt at blive mørkt, saa det blev nok ikke opdaget.

Førstestyrmand trak Vejret dybt, da han saa, at „Pisa“ kun laa et Par Hundrede Meter borte. Den laa ret dybt; tilsyneladende var Agterspejlet længst nede. Hele Dækket var oplyst af Lygter, Maskinrummet var nok fyldt med Vand. I det blafrende Lys saa han Dækket fyldt med Mennesker.

„Ohio“ sagtnede Farten. Kort og hurtigt faldt Førstestyrmandens Ordre til Maskinen og Rorgængeren, saa gled „Ohio“ op paa Siden af „Pisa“, hvis Dæk allerede laa lavere end Fragtbaadens. Liner blev slynget over og fastgjort. Lejdere og Planker blev lagt over, og saa væltede Passagererne over paa „Ohio“.

— Han har Gud hjælpe mig gjort det næsten umulige, sagde Kaptajnen paa „Pisa“ til Skibsrederen, som stadig opholdt sig paa Broen.

Begge saa de over paa „Ohio“s Kommandobro, hvor de i det sparsomme Lys saa en skarptskaret, lyshaaret Mand staa. Kasketten var faldet af. Men paa Ærmerne saa de en Kaptajns fire gyldne Striber.

Det tog ikke et Kvarter at faa alle Passagererne over paa „Ohio“. Da „Pisa“s Dæk var tomt for Mennesker, gik Kaptajnen ned fra Broen. Under Armen havde han Skibspapirerne.

Jørn Knudsen saa ham forlade Skibet, saa lød hans spørgende Stemme:

— Er alle om Bord?

Da ingen svarede, raabte han: — Kap Trosserne.

Maskinens Stempelslag lød. „Ohio“ gled langsomt bort fra det synkende Skib.

Et Par Skibslængder fra „Pisa“ lod Førstestyrmand Maskinen stoppe for at afvente „Pisa“s Endeligt, som kun kunde tage Minutter, da Agterspejlet næsten var under Vand. Jørn Knudsen laasede Bestiklukafet op, og fandt en bandende Kaptajn.

— Her, sagde Jørn Knudsen og rakte ham hans Frakke. Tag den paa.

Selv tog han sin Styrmandsuniform paa og gik ud paa Broen igen.

„Pisa“s Kaptajn og Officerer stod ved Rælingen og saa over mod det synkende Skib. En lille halv Time gik, saa rejste Forstavnen sig. Rystende gik det store Skib ned. Hvidt Skum rejste sig paa Stedet, saa var intet mere at se. „Ohio“ satte paany Kursen

mod Amerikas Kyst.

— Kom saa ud paa Broen, sagde Jørn Knudsen til Kaptajnen. Om et Øjeblik har vi „Pisa“s Kaptajn her. Se saa at faa Dem mandet lidt op. Han og hele Verden tror, at De har udført Redningen.

— Ja, men — Kaptajnens Øjne hvilte flakkende paa Jørn Knudsen.

— Her er ikke noget „Men“, sagde Jørn Knudsen. De er en mere end skidt Kaptajn, en ren Usling, men De er min Kaptajn, og derfor vil jeg forsøge at hjælpe Dem endnu engang. Det bliver ogsaa sidste Gang. Lad derfor være med det Fylder i Fremtiden.

Han skubbede Kaptajnen ud paa Broen, hvor der netop dukkede et Ansigt op, skarpt og bydende, fulgt af en bred og før Krop.

— Naa, der har vi Kaptajnen, sagde Skibsreder Warner. Det var et fint Arbejde, de der præsterede. Jeg havde ærlig talt ikke tiltroet Dem dette. Men . . . De er jo fuld Kaptajn . . .

— Jeg tog mig et Glas, svarede Kaptajn Langdon. Mine Nerver . .

Kaptajnen paa „Pisa“ kom i det samme.

— Man sagde mig, at jeg kunde finde Kaptajnen her, sagde han og saa sig omkring.

— Det er Kaptajnen, sagde Mr. Warner og forestillede Kaptajnen.

— Men — „Pisa“s Kaptajn saa lidt raadvild paa Kaptajn Langdon — jeg syntes, De saa anderledes ud.

— Har De truffet Kaptajnen før, spurgte Mr. Warner.

— Nej, men jeg saa ham paa Broen, da „Ohio“ lagde til. Men jeg kan jo have taget fejl. De skal have Tak, Kaptajn, det var pragtfuldt gjort af Dem. Ikke et Menneskeliv tabt.

Han rakte Kaptajn Langdon Haanden.

Mr. Warner kløede sig i Nakken og saa lidt paa Kaptajnen. Saa rystede han paa Hovedet og gik hen til Rorgængeren.

— Sig mig, spurgte han, stod De ved Roret under Redningsarbejdet?

— Ja.

— Var Kaptajnen paa Broen?

— Nej.

— Hvem førte Skibet?

— Styrmanden, selvfølgelig. Han saa hen imod Jørn Knudsen.

Mr. Warner gik hen til Kaptajn Langdon, og de gik begge ned i Kahytten.

— En halv Time efter kom Mr. Warner op paa Broen og gik hen til Jørn Knudsen.

— Nu ved jeg Besked, sagde han. De ledede Redningsarbejdet. Maa jeg paa Rederiets Vegne sige Dem Tak. Kaptajnen gaar fra Borden i Norfolk. De fører derefter Skibet indtil vor store, nye Baad til Østersøruten bliver færdig, saa overtager De den. De er jo Dansker, og saa kommer De regelmæssig hjem. Er De tilfreds med det?

Jørn Knudsen saa lidt paa Skibsrederen.

— Tak, sagde han, jeg havde netop spekuleret paa afmønstre for at komme en Tur hjem. Nu kan det jo lade sig gøre uden at jeg mister mit Arbejde.

Skibsrederen smilede til ham og gik.

— Pokker til Dansker, tænkte han. Først udfører han en enestaaende Regningsdaad, dækker det Svin til Kaptajn og tager saa imod den mest eftertragtede Stilling i vor Flaade med et »saa kan jeg da komme hjem uden at miste mit Arbejde«. Glimrende Gut. Kaptajnen paa „Pisa“ kom op

paa Broen og gik hen til Førstestyrmand.

— Vil De gøre mig den Glæde at trykke min Haand, spurgte han. Det var jo Dem, der førte „Ohio“.

— Naa, sagde Jørn Knudsen og saa paa ham. Har Rederen allerede fortalt det videre?

— Jeg havde ogsaa kendt Dem uden det. De havde Kaptajnens Uniform paa. Siden jeg har set Kaptajnen, forstaar jeg Dem.

Jørn Knudsen rakte ham Haanden.

Vær god mod Naturen.

Den skønne Natur fylder dit Sind med Friskhed og Glæde —

Den gør dig sundere baade paa Legeme og Sjæl. — Derfor — vær god mod Naturen som mod en Ven!

Har du fundet en køn Plet ude i den fri Natur, saa ødelæg den ikke! Husk paa, Naturens Skønhed er ikke din alene, den er alles!

Har du ligget i et Skovbryn eller paa en Strandbred og spist din Mad, saa efterlad ikke Stedet som en Køkkenmødding, naar du lgaar din Vej. Lad ikke tomme Flasker, Konserverdaaser, Æggeskaller og Papir forstyrre Skønhedsindtrykket for dem, der siden søger Stedet!

— Gør rent efter dig!

Pluk aldrig Markens eller Skovens Blomster, hvis du ikke bryder dig om at tage dem med hjem. Det er hensynsløst at plukke Blomster for straks efter at smide dem bort igen. Ogsaa Blomster lever, og saa længe de lever, kan de glæde Mennesker,

Ryk ikke. Anemoner eller andre Blomster op med Rod! Naar du gør det, er du med til at udrydde den danske Skovs Skønhed! Vil du ved Foraarsid have grønne Bøgegrene med dig hjem fra en Skovtur, saa skær Grenene omhyggelig af med en Kniv! Skær dem af med et skraat Snit, og vælg dem paa en saadan Maade, at du ikke ødelægger Træets Form og Skønhed. Tag kun Grene, hvor du har Lov dertil! Ødelæg aldrig unge Træers Topskud. Glæd dig ved Fuglenes Sang, men rør ikke Fuglenes Reder.

Færdes du paa Steder, der tilhører Privatmænd, saa vær dobbelt omhyggelig og nænsom i din Opførsel. Hensynsløse Turister har lukket Adgangen til mange kønne Steder i vort Land, fordi de ikke var gode mod Naturen.

Vær varsom med Ild, naar du færdes i Skov.

Men du, som har lært at sætte Pris paa Naturens Skønhed, du vil altid være en god Turist.

Du vil altid erindre, at saa køn og ren, som du selv ønsker at møde Naturen, saa køn og ren bør du efterlade den til andre.

Badningens 10 Bud.

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.
2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsættet kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af ei Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.
3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.
4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.
5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerte virker normalt igen) Mennesker

med Tilbøjelighed til stærk Hjer-tebanken maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.

6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.

7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbade-ne.

8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlad — at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end at I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt“ (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt“, og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt“ kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Allinge Skærerer

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Allinge Teglværk

anbefaler
Mursten, Tagsten, Drænrør,
Alt udført af bornh. Arbejdere.
Telefon 127.

Regninger,

Meddelelser,

Konvolutter,

Brevpapir,

Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Krep-Servietter

og lærredsmønstrede do.
sælges fra 2 Kr. pr. 500.
Damask-Bordduge i 10 m.
Ruller 2 Kr.

Trykning af Firma billigst.

Alt til Hoteller og Pensionater.
Allinge Trykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.